

[Hans Kjør.]

Jeg vil godt stille handelsministeren det spørgsmål i forbindelse med medarbejderrepræsentationen, hvilke planer ministeren har med hensyn til andre virksomhedsformer. Vi har jo beskæftiget os i udvalget med en klargørelse af afgrænsningen af, hvilke virksomheder der er omfattet af denne lovgivning. Jeg tænker specielt på andelsselskaber og kooperative virksomheder, men for så vidt også på offentligt ejede virksomheder. Her opstår nu et hul. Men jeg er overbevist om, at handelsministeren er fuldt opmærksom på, at der er dette hul, og derfor ville det være rimeligt, om vi kunne få en enkelt bemærkning om, hvilke planer ministeren har på dette område.

Beskyttelsen af minoritetsaktionærerne er et af hovedtrækkene ved den nye aktieselskabslov. Der foretages ved et ændringsforslag fra ministeren en udbygning af denne beskyttelse både i aktieselskabslovsforslaget og anpartsselskabslovsforslaget, hvorved man sikrer imod, at likvidation foretrækkes fremfor konkurs alene for at komme uden om den indberetningspligt, der i konkursloven pålægges en kurator. Disse to ændringsforslag har direkte relation til den aktuelle drøftelse om misbrug ved det, man nu kalder for bagmandsvirksomhed.

Til gengæld har der vist sig forståelse for under drøftelserne, at på to områder var disse minoritetsregler i virkeligheden af lidt modsat art, idet de kunne give anledning til misbrug for en minoritetsgruppe, hvilket må være imod lovens hensigt. Det ene forhold går på, at man vedtægtsmæssigt ønsker at nedsette udbyttet. Jeg synes, det må være klart, og det er også blevet accepteret, at en sådan situation kun vil kunne opstå, hvis man ønsker at konsolidere virksomheden. Det må derfor siges at være på grænsen til minoritetsterror, hvis 10 pct. af aktiemassen skulle foretrække penge her og nu fremfor at tage hensyn til virksomhedens langsigtede interesser, så man derigennem kunne forhindre en ellers fornuftig konsolidering. Den situation var ingenlunde utænkelig, men det er der nu taget hensyn til.

Det andet gælder det nye granskningsinstitut, hvor vi har peget på den risiko for misbrug, der kunne ligge i, at en så beskeden minoritet bare kunne kræve granskning uden nogen som helst form for ansvar og

derigennem skabe en uro om selskabet, der kunne udnyttes på en højst uheldig måde. Den løsning, man har fundet på disse to punkter, er, at en tiendedel ændres til en fjerdedel i begge forhold, og det mener vi er en absolut god løsning.

Jeg skal under revisionsafsnittet nævne den fordel, jeg ser i, at 2 mill. kr.s grænsen for valg af revisorer går helt ud af billedet. Det vil glæde mange. Om ikke andet vil det i hvert fald glæde alle de registrerede revisorer. Det er måske ikke vor opgave ligefrem at glæde en bestemt del af menneskeheden, men da vi i folketinget har gennemført en lov for registrerede revisorer, må det være rimeligt, at vi lever op til vore intentioner.

Der har været andre henvendelser fra revisorerne, som hr. Poul Nielson gik dybt ind på, og jeg skal ikke skjule, at vi især har haft betænkeligheder med hensyn til at pålægge revisor pligt til at anføre det, hvis generalforsamlingen efter hans mening ikke bør godkende årsregnskabet, og med hensyn til reglerne for, at revisor skal fremdrage ledelsens ansvarspådragende forhold. Også konsekvenserne af, at årsregnskabet nu også skal omfatte en årsberetning, har i forhold til revisors pligter givet anledning til drøftelser. Det er ikke lykkedes at afgrænse disse pligter, der efter lovtæksten må forekomme meget vidtgående, ved ændringsforslag. Men også her mener jeg, at betænkningen på væsentlig måde tydeliggør den afgrænsningsfortolkning, som handelsministeren har oplyst udvalget om. Jeg skal specielt nævne understregningen af, at revisors pligter herefter ikke omfatter de forvaltningsmæssige forhold.

Må jeg til slut gøre en enkelt bemærkning i forbindelse med det, hr. Poul Nielson sagde om, at ud over ønsket om en eventuel udsættelse af lovene under hensyn til EF-sammenhængen havde der været ønsker fremme af mere politisk præget art. Jeg har ikke helt den samme opfattelse af disse ønsker, men jeg erkender, at vi har haft et motiveret ønske om, at foretage en delvis gennemførelse af disse lovforslag eventuelt for at sikre medarbejderrepræsentationen, men ellers skulle lade dem stå sommeren over med henblik på genfremsættelse. Det forekommer mig at være en rent saglig betragtning, at hvor det drejer sig om så store lovkomplekser, er det en farbar vej, og vi